

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת לְרֵלָה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ג' - חלק י"ח

קונטרס 78

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְּאִי יִפְקֹדוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירושו: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

חמישים ושמונה ספרים וקונטרסים על הזהר

ספרים על הזהר וכתבי הארז"ל שהוצאנו לאור בעזרת השם:

- א. **ספר אהר הימי** - ספר הזהר המחלק ללמוד יומי ל-254 ימות השנה (עם אהר חדש ותקוני אהר) 12 כרכים מפארים ל"ב חדשי השנה.
 - ב. **ספר אהר הימי** - ספר הזהר המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה (בלי אהר חדש ותקוני אהר) 12 כרכים מפארים ל"ב חדשי השנה.
 - ג. **ספר תקוני אהר הימי** - ספר תקוני אהר המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה. 400 עמודים
 - ד. **ספר אהר חדש** - ספר אהר חדש המחלק ללמוד יומי ל-354 ימות השנה.
 - ה. **איז ליטט מון תורה** - נקלאטס הזהר בקלשו הקדש ובאידיש. 192 עמודים
 - ו. **איז ליטט מון תורה** - גו עזון התחמו על הרשב"י באידיש. 32 עמודים
 - ז. **איז ליטט מון תורה** - נפת צופים באידיש על התורה חלק א'. 272 עמודים
 - ח. **איז ליטט מון תורה** - נפת צופים באידיש על התורה. חלק ב'. 272 עמודים
 - ט. **אהר תורה על התורה ה' חלקים**.
 - י. **אהר תורה על ג'ך**.
 - יא. **אהר תורה החדש על התורה**.
 - יב. **לקוני אהר**: בראשית. 80 עמודים.
 - יג. **לקוני אהר**: שמות. 105 עמודים.
 - יד. **לקוני אהר**: ויקרא-פסוקים - זכרים. 206 עמודים.
 - טו. **תקון הברית**: בראשית, לקוט גדול מטהר ועוד על קדשת תקון הברית. 400 עמודים
 - טז. **ספר ביה השב"י** על שמירת ותקון פנים הברית ד"ציו ומהגיון סדר בראשית שמות - חלק א', בו יבאר גדל עניו הפסוד של שרן וענש על עניו פנים ותקון הברית. 160 עמודים
 - יז. **ספר ביה השב"י** על שמירת ותקון פנים הברית, ד"ציו ומהגיון, סדר בראשית שמות - חלק ב', בו יבאר גדל עניו הפסוד של שרן וענש על עניו פנים ותקון הברית. 124 עמודים
 - יח. **ספר תקון פנים הברית** חלק ראשון הוציא לאור שנת תשס"ד לפרט קטן. הספר נדפס לזכות הרבים, ומסתלק בחנם לכל אדוש ומקבש. 420 עמודים
 - יט. **תקון הכללי** - כי הוא תקון הברית הנקרא "תקון הכללי" כמבאר בלוקטי מרבי"ו חלק א' (סיון כ"ט אור ד'), והוא תקון לפרק לילה, חס ושלום, לומר אילו העשרה מצוותי התלויים (טו, טז, טז, טז, טז, טז, טז, טז, טז) באותו היום שנקראו, כמבנו הגדול והקדוש צדיק האמיני אור וישראל וקדושו, נמל נובע קמור חספה, כפי נחמן מברסלבך זכותו עליו. 72 עמודים
 - כ. **ספר קדשת הברית** - והוא לקוט מ"חק לישאל" פרשיות שמות - משפטים עם הוספת חדשות שעבר קדשה על קדשת ומשמרת הברית. 36 עמודים
 - כא. **השחר והענש במשמית עינים**. 44 עמודים
 - כב. **אור הזהר** - לקוט גדול ומקוץ על עניו לפוד הזהר. רשב"י, ל"ג בעומר, וכל הפסטה. 560 עמודים.
 - כג. **קרא לשמע ויזרח אור הזהר**. 386 עמודים.
 - כד. **אור הזהר החדש** - לקוט גדול ומקוץ על עניו לפוד הזהר ותקונו לפוד הפקלה, ונדל מצלת התקשרות לבש"י על ידי לפוד הזהר, וכל הפסטה. 613 עמודים
- הדר והנהנה ללימוד ספר הזהר הקדוש בו יבאר גדל החיוב ללמוד ולפסד הזהר הקדוש והתקונים וחכמת האמת - מנות גדולות והנאות הטעות בזהר הקדוש - הזהר תיקון לחיבה ומקור האנולה - ספר הזהר הוא חלק כל ספרי סוסי, והוא כליב כלב שכלבת שש לעבודת התפיסה, ספר הזהר הוא הפסחה והוא המנוח - על ידי לימוד והפחה הזהר הקדוש תמתי מרשב"י בזה ובכא - הספר על החדק הוא נשמת הנידוק - ענינו הגדול ללמוד הזהר הקדוש בזהר אהר חדש מזירות הקודמים - כבודות האחרים יכינו ויכילו כדא בתורה וכל העניו הקודמים - פי שאינו מאמין ולפני תורת החיון הבה כמחית "מפידיו אלוף כל ירא אהר מאורתי" - כמחית ענינו אהר חכמה לימוד תורת החיון, ומהר אהר לברן ומכוח תורת השם התיכר, ולמוד הכבד ללא טורה נרמט מיתח ואופיקוסות - עד ויבאר בו גדל העניו הליהור כמחית ענינו.
- כה. **אמיתת הזהר הכלהתם**. 92 עמודים.
 - כו. **ענין המקוים** - ענין לפוד ספר "תקוני אהר הימי". 66 עמודים.
 - כז. **אהר לקונים עם נערים**. 26 עמודים
 - כח. **גדולי ישראל על הזהר**. 64 עמודים
 - כט. **שער הזהר** - הדבר והנהנה ללמוד ספר הזהר הקדוש.
 - ל. **שער הזהר** - 36 עלונים חדשים
 - לא. **ספר "שער ארץ ישראל** - בו יבאר גדל מצלת קדשת ארץ ישראל - חלק א' וכל קדשות הקדוש ותקונו וכתבי הארז"ל ועוד.

- לב. **ספר הערב רב על פי הזהר הקדוש**. ח"א 226 עמודים.
- לג. **ספר הערב רב על פי הארז"ל**. ח"ב 178 עמודים.
- לד. **הערב רב וכל הפסטה חלק ראשון** - על פי ספר הזהר סדר בראשית. 36 עמודים
- לה. **הערב רב וכל הפסטה חלק שני** - על פי ספר הזהר סדר שמות - 70 עמודים
- לו. **הערב רב וכל הפסטה חלק שלישי** - על פי ספר הזהר סדר ויקרא - 19 עמודים
- לז. **הערב רב וכל הפסטה חלק רביעי** - על פי ספר הזהר סדר פסוקים - 52 עמודים
- לח. **הערב רב וכל הפסטה חלק חמישי** - על פי ספר הזהר סדר דברים - 24 עמודים
- לט. **הערב רב וכל הפסטה חלק ששי** - על פי ספר הקדוש תקוני אהר - 90 עמודים
- מ. **הערב רב וכל הפסטה חלק שביעי** - על פי ספר הקדוש אהר חדש - 26 עמודים
- מא. **הערב רב וכל הפסטה חלק שמיני** - על פי ספר הקדוש עין חיים לרבינו הארז"ל - 15 עמודים.
- מב. **הערב רב וכל הפסטה חלק תשיעי** - על פי ספר הקדוש שער הגלגולים לרבינו הארז"ל - 10 עמודים
- מג. **הערב רב וכל הפסטה חלק עשירי** - על פי ספר הקדוש שער הפסוקים לרבינו הארז"ל - 62 עמודים
- מד. **הערב רב וכל הפסטה חלק י"א** - על פי ספר הקדוש שער הלקוטים לרבינו הארז"ל - 43 עמודים
- מה. **הערב רב וכל הפסטה חלק י"ב** - על פי ספר הקדוש עין הדעת טוב על התורה לרבינו הארז"ל - 126 עמודים.
- מו. **הערב רב וכל הפסטה חלק י"ג** - על פי ספרים הקדושים שער מאמרי רשב"י לקוני תורה - משנת תס"ד - לרבינו הארז"ל - 16 עמודים
- מז. **הערב רב וכל הפסטה חלק י"ד** - מנהיגו הדור האחרון קדם ביאת המשיח - ליקוט מאמרים דבורי נבואה רוח הקדש מצדיקים והקדושים מה שנבאו על מנהיגו הדור האחרון הקדש בעקבתא דמשיחא. מוסד מנזר הקדוש ומקרא"ה קדוש - 38 עמודים
- מח. **הערב רב וכל הפסטה חלק ט"ו** - מנהיגו הערב רב והסטרך אחר בדר האחרון לפני ביאת המשיח - ליקוט מאמרים דבורי נבואה רוח הקדש סוסי הקדוש ומקרא"ה קדוש, ומספיע שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים זכותם וגו' עלינו, שפארותי המים יהיו רב הפניהים והנאשים מערבך רב, וסימנים איך להימים, ונדל החיוב להתרחק מהם ומקמונם, והנדר להתפצל ולהנצל מהם, ובאורים בענינים אלו. - 57 עמודים
- מט. **הערב רב וכל הפסטה חלק ט"ז** - מנהיגו הערב רב והסטרך אחר - ליקוט מאמרים דבורי נבואה רוח הקדש מזהר הקדוש ומקרא"ה קדוש ומספיע שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים המים יהיו רב הפניהים והנאשים מערבך רב, וסימנים איך להתפצל ולהנצל מהם, ובאורים כבים בענינים אלו. - 364 עמודים
- נ. **הערב רב וכל הפסטה חלק י"ז** - לקוט מספרי קבלה ומסור - 57 עמודים.
- נא. **הערב רב וכל הפסטה חלק י"ח** - 463 עמודים.
- נב. **סוד ד' לייצא**, סדר הגלגולים, על פי הארז"ל ורבי חיים וטאל זכותם וגו' עלינו, נדפס בספרי שרן וענש פרשת פנחס. 50 עמודים.
- נג. **סוד ד' לייצא**, חלק ב'. 14 עמודים.
- נד. **סוד ד' לייצא**, חלק ג'. סיפורים נוראים ונקלאים על גדולי ישראל והזהר. 32 עמודים
- נה. **סיפורים נוראים ונקלאים מזהר**, בלשונו הקדש. 64 עמודים.
- נו. **עלון הזהר** 6.1 עמודים.
- נז. **עלון הזהר** 6.2 עמודים.
- נט. **עלון הזהר** 6.3 עמודים.

שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרָה. מִסְטָרָא דָא (ר"א ל"ג דלתתא).
 לְסִטְרָא דָא כְדָקָא חֲזִי. וְהִפְנַעְנִי אֲזוּ בְּאַרְיָן.
 הָא אֲתָמֵר דְעַד כְּדִין שְׁלֵטָא חוּיָא בִישָׂא
 דְאֲתַלְטִיָא וְאִיִּיתִי לְוֹטִין עַל עֲלָמָא דְכַתִּיב,
 (בראשית ט) אָרוּר פְּנַעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו
 וְכַתִּיב, (בראשית ו) אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגו' .
 וְתַמָּן אֲתַקְרִיב אֲבָרְהֵם לְגַבִּי קִדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא. מַה כְּתִיב וַיֵּרָא יְיָ אֶל אַבְרָם הֲכֵא אֲתַגְלִי
 לִי מַה דְלָא הוּוּה יָדַע הַהוּא חִילָא עֲמִיקָא
 דְשְׁלֵטָא עַל אַרְעָא. וּבְגִין כֶּף וַיֵּרָא מַה (ד' 9
 ע"א) דְהוּוּה מִתְפַּסִּי מַגִּיָּה.

וּכְדִין וַיִּכֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיְיָ הַנִּרְאָה אֵלָיו, כִּי
 דָּאָמַר לַיְיָ מַהוּ הַנִּרְאָה אֵלָיו. אֵלָא
 הֲכֵא אֲתַגְלִי לִי הַהוּא דְרִגָא דְשְׁלֵטָא עַל
 אַרְעָא וְעָל בִּיָּה וְאֲתַקְיִים בִּיָּה :
 וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הֶהְרָה. מִתַּמָּן יָדַע הוּוּה וְכִלְהוּ
 דְרִגִין דְנִטְעִין בְּהַאי אֲתֵר. וַיֵּט אֶהְלֵה
 בְּה"א כְּתִיב. פְּרִישׁ פְּרִישׁוֹ וְקַבִּיל מְלָכוֹ
 שְׁמִיא בְּכִלְהוּ דְרִגִין דְאַחֲדִין בִּיָּה. וּכְדִין יָדַע
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׁלִיט עַל כֻּלָּא. וּכְדִין
 בָּנָה מִזְבֵּחַ. וְתַרִין מְדַבְּחֵן הוּוּ, בְּגִין דְהֲכֵא
 אֲתַגְלִי לִי הַהוּא דְהָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׁלִיט עַל
 כֻּלָּא וַיָּדַע חֲכָמָה עֲלָאָה, מַה דְלָא הוּוּה יָדַע
 מִקְדָּמַת דְנָא. וּבְנָה תַרִין מְדַבְּחֵן חַד לְדְרִגָא
 דְאֲתַגְלִיָא וְחַד לְדְרִגָא דְאֲתַפְסִיא.

הָא חֲזִי, דְהֲכִי הוּוּה בְּקִדְמִיתָא כְּתִיב וַיִּכֶן שָׁם
 מִזְבֵּחַ לַיְיָ הַנִּרְאָה אֵלָיו וְגו' . וּלְבַתֵּר
 כְּתִיב וַיִּכֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיְיָ סֵתֵם וְלֹא כְּתִיב
 הַנִּרְאָה אֵלָיו. וְכֻלָּא רָזָא דְחֲכָמָתָא אִיהוּ.
 וּכְדִין אֲתַעֲטֵר אֲבָרְהֵם מִדְרִגָא לְדְרִגָא עַד
 דְסָלִיק לְדְרִגִיָּה הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּסַּע אַבְרָם
 הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנְּגַבָּה. דָּא דְרוּם דְהוּא חוּלְקִיָּה
 דְאֲבָרְהֵם. הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ דְרִגָא בְּתֵר דְרִגָא עַד

מִמְקוֹם עֲלִיּוֹן כְּרֵאוי. עַד מְקוֹם
 שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרָה, מִצַּד זֶה וְר"א
 ל"ג שלמשה] לְצַד זֶה כְּרֵאוי. וְהִכְנַעְנִי
 אֲזוּ בְּאַרְיָן, הָרִי נִתְבָּאָר שְׁעַד כְּפַת
 שׁוּלְט הַנְּחָשׁ הִרְעֵה שְׁהַתְקַלְל
 וְהִבִּיא קָלְלוֹת עַל הָעוֹלָם,
 שְׁכָתוּב (בראשית ט) אָרוּר פְּנַעַן עֶבֶד
 עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו, וְכַתוּב (שם א)
 אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגו' .
 וְשֵׁם הַתְּקָרֵב אֲבָרְהֵם לְקוּדְשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא. מַה כְּתוּב? וַיֵּרָא ה'
 אֶל אַבְרָם. כַּאֵן הַתְּגַלָּה לוֹ מַה
 שְׁלֵטָא הִיָּה יוֹדַע אוֹתוֹ הַכֹּחַ הָעֵמֶק
 שְׁשׁוּלְט עַל הָאָרֶץ. וּמִשׁוּם כֶּף
 וַיֵּרָא, מַה שְׁהִיָּה מְכַסֵּה מִמְנוּ.
 וְאֲזוּ וַיִּכֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנִּרְאָה
 אֵלָיו. כִּיִּין שְׁאָמַר לַה', מַה זֶה
 הַנִּרְאָה אֵלָיו? אֵלָא כַּאֵן הַתְּגַלָּתָה
 לוֹ אוֹתָהּ הַדְּרִגָּה שְׁשׁוּלְטָת עַל
 הָאָרֶץ, וְנִכְנַס בִּיהַ וְהַתְּקַיִם בִּיהַ.
 וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הֶהְרָה. מִשָּׁם יָדַע
 הוּוּה וְכִלְ ה' וְכִלְ הַדְּרִגוֹת הַנִּטְעוֹת
 בְּמִקוֹם הַזֶּה. וַיֵּט אֶהְלֵה, כְּתוּב
 בְּה"א. פְּרִישׁ פְּרִישָׁה וְקַבֵּל
 מְלָכוֹת שְׁמִים בְּכִלְ הַדְּרִגוֹת
 שְׁאֲחֻזוֹת בּוֹ, וְאֲזוּ יָדַע שְׁהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שׁוּלְט עַל הַכֹּל, וְאֲזוּ
 בָּנָה מִזְבֵּחַ. וַיִּשְׁנֵי מִזְבְּחוֹת הִיוּ,
 מִשׁוּם שְׁכַאֵן הַתְּגַלָּה לוֹ שְׁהִרִי
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוּלְט עַל
 הַכֹּל, וַיָּדַע חֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה מַה
 שְׁלֵטָא הִיָּה יוֹדַע מִלְּפָנֵי כֵּן. וּבְנָה
 שְׁנֵי מִזְבְּחוֹת - אֶחָד לְדְרִגָּה
 הַגְּלוּיָה, וְאֶחָד לְדְרִגָּה הַנִּסְתָּרָה.
 בָּא רָאָה שְׁכָף הִיָּה כְּרֵאשׁוּנָה.
 כְּתוּב וַיִּכֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנִּרְאָה
 אֵלָיו וְגו' , וְאֶחָד כֶּף כְּתוּב וַיִּכֶן
 שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' סֵתֵם, וְלֹא כְּתוּב
 הַנִּרְאָה אֵלָיו, וְהַכֹּל הוּא סוּד שֵׁל
 חֲכָמָה. וְאֲזוּ הַתְּעִטֵּר אֲבָרְהֵם
 מִדְרִגָּה לְדְרִגָּה עַד שְׁעֵלָה
 לְדְרִגָּתוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּסַּע אַבְרָם
 הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנְּגַבָּה. זֶה הַדְּרוּם,
 שְׁהוּא חֲלָקוֹ שֵׁל אֲבָרְהֵם, הַלּוֹךְ

דְּסָלִיק לְדָרוּם וְתַמָּן אֲתַקְשֵׁר פְּדָקָא יְאוּת
 וְסָלִיק לְדָרְגִיָּה דְדָרוּם. פִּינּוּ דְאֲתַעְטֵר אַבְרָהָם
 בְּדָרְגוּי בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא וְעָאֵל (בְּאַרְעָא) בְּדָרְגָא
 קַדִּישָׁא, פְּדִין מַה כְּתִיב וַיְהִי רָעַב בְּאַרְצָא. דְּלֵא
 הוּוּ יְדַעֵי יְדִיעָה לְקַרְבָּא לְגַבֵּי דְקַדְשָׁא בְּרִינָא
 הוּא :

וַיְהִי רָעַב בְּאַרְצָא, דְּעַד פְּעֵן לֹא הָוָה חֵילָא
 דְּעַל אַרְעָא יְהִיב תְּקַפָּא וּמְזוּנָא עַל
 אַרְעָא, בְּגִין דְּעַד לֹא אֲתַקְדִּישַׁת (ג' א' אֲתַקְדִּישַׁת) וְלֹא
 קִיּוּמָא בְּקִיּוּמָא. פִּינּוּ דְחֵמָא אַבְרָהָם דְּהָא
 הָוָה חֵילָא דְמִמְנָא עַל אַרְעָא לֹא יְהִיב
 תְּקַפָּא וְחֵילָא קַדִּישָׁא בְּדָקְחִזֵּי, פְּדִין וַיִּרְד
 אַבְרָם מִצְרִימָה לְגִוּר שָׁם. מִנָּא יְדַע אַבְרָהָם,
 דְּכְתִיב לְזַרְעֵךְ גַּתְמִי אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת. פְּדִין
 יְדַע אַבְרָהָם דְּהָא אַרְעָא לֹא אֲתַמְקֵנָא בְּתַקְוֵנָא
 קַדִּישָׁא אֱלֹא בְּדָרְגִין (דִּיעוּ) קַדִּישִׁין דִּיפְקוּן
 מִגֵּיָה, וּכְדִין יְדַע אַבְרָהָם רְוֹא דְחֵכְמָתָא
 דְאַרְעָא לֹא תַמְקֵן בְּקַדוּשָׁה אֱלֹא כְדָאֲמַרְן :

סְתְרֵי תוֹרָה

קַדְשָׁא בְּרִינָא הוּא רְמִיז חֵכְמָתָא עַלְמָה בְּאַבְרָהָם וּבִצְחָק,
 אַבְרָהָם דָּא נִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא וַאֲיְהִי (ס"א אָב וְרַם),
 נִשְׁמָתָא דָּא הִיא שְׂרָה. לוּט דָּא הוּא נַח"ש וַיְבַת זִוְגִיָּה דְהָוָה
 סַמָּאל. רִו"ח קַדִּישָׁא דָּא יְצָחָק. נִפ"ש קַדִּישָׁא דָּא רְבֵקָה.
 יְצָ"ר הֶרַע דָּא רִוּחַ הַבְּהֵמָה, וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה בְּחֵכְמָתִיה
 (קהלת ג) מִי יוֹדַע רִוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הַעוֹלָה הִיא וְגו' נִפְשׁ
 הַבְּהֵמִית דָּא נִפְשׁ מַסְטֵרָא דִּינְצֵר הֶרַע.

וְעַל דָּא אָמְרוּ (ג' א' דְהָוָה) דְּאִיְהִי נִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא אֲתַעְרָא
 לְגַבְרָא בִירָא"ה וּבְחֵכְמָתָא, נִשְׁמָתָא אֲתַעְרָא לְאִינִישׁ
 בְּכִינָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (אִיּוֹב כח) וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יִרְאת יי
 הִיא חֵכְמָה וְגו'. נִשְׁמָתָא אֲתַעְרִי בְּתַשׁוּבָה דְאֲתַקְרִי בִינָה

וְנִסְוַע דְרָגָה אַחַר דְרָגָה עַד
 שְׁעָלָה לְדָרוּם וְשָׁם נִקְשֵׁר כְּרֵאוּי,
 וְעָלָה לְדָרְגָתוֹ שֶׁל הַדָּרוּם. פִּינּוּ
 שְׁאֲבָרְהֵם הִתְעַטֵּר בְּדָרְגָתוֹ בְּאַרְצָא
 הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנַס (בְּאַרְצָא) לְדָרְגָה
 הַקְּדוּשָׁה, אִז מַה כְּתוּב? וַיְהִי
 רָעַב בְּאַרְצָא, שְׁלֵא הָיוּ יוֹדְעִים
 יְדִיעָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרִינָא
 הוּא.

וַיְהִי רָעַב בְּאַרְצָא, שְׁעַד כְּעַת לֹא
 הָיָה הַכֹּחַ שְׁעַל הָאָרֶץ גִּיתָן חֵזֶק
 וּמְזוּן עַל הָאָרֶץ, מִשּׁוּם שְׁטֵרַם
 הַתְּקַדִּישָׁה (ג' א' תְּקַדִּישָׁה) וְלֹא עֲמֻדָה
 בְּקִיּוּם. פִּינּוּ שְׁאֲבָרְהֵם רָאָה אֶת
 אוֹתוֹ הַכֹּחַ הַמְּמַנֶּה עַל הָאָרֶץ, לֹא
 גִּיתָן חֵזֶק וְכַח קְדוּשׁ כְּרֵאוּי, אִז
 וַיִּרְד אַבְרָם מִצְרִים לְגִוּר שָׁם.
 מִנָּן יְדַע אַבְרָהָם? שְׁכְּתוּב
 לְזַרְעֵךְ גַּתְמִי אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת. אִז
 יְדַע אַבְרָהָם שְׁהֵנָה הָאָרֶץ לֹא
 נִתְקַנְהָ בְּתַקְוֵן קְדוּשָׁה, אֱלֹא
 בְּדָרְגוֹת (דִּיעוּ) קְדוּשׁוֹת שְׁנִצְאוּ
 מִמֶּנּוּ. וְאִז יְדַע אַבְרָהָם אֶת סוּד
 הַחֵכְמָה, שְׁהָאָרֶץ לֹא תַמְקֵן
 בְּקַדְשָׁה, אֱלֹא כְפִי שְׁאֲמַרְנוּ.

סְתְרֵי תוֹרָה

הַקְּדוּשׁ בְּרִינָא הוּא רִוּחַ חֵכְמָה
 עַלְיוֹנָה בְּאַבְרָהָם וּבִצְחָק.
 אַבְרָהָם זֶה הַנִּשְׁמָה לְנִשְׁמָה וְהִיא
 (ס"א אָב וְרַם), וְהַנִּשְׁמָה הַזֹּאת הִיא
 שְׂרָה. לוּט זֶה הוּא הַנֶּחֱ"ש וַיְבַת
 זִוְגוּ שֶׁל הַסַּמָּאל הַהוּא. רִו"ח
 הַקְּדוּשָׁה זֶה יְצָחָק. נִפ"ש
 הַקְּדוּשָׁה זֶה רְבֵקָה. יְצָ"ר הֶרַע זֶה
 רִוּחַ הַבְּהֵמָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה
 בְּחֵכְמָתוֹ (קהלת ג) מִי יוֹדַע רִוּחַ בְּנֵי
 הָאָדָם הַעוֹלָה הִיא וְגו'. נִפְשׁ
 הַבְּהֵמִית זֶה הַנִּפְשׁ מִצַּד הַיְצָר
 הֶרַע.

וְעַל זֶה אָמְרוּ (שְׁהָוָה) שְׁהַנִּשְׁמָה
 לְנִשְׁמָה הַזֹּאת מְעוֹרְרַת אֶת הָאִישׁ
 בִּירָא"ה וּבְחֵכְמָה. הַנִּשְׁמָה
 מְעוֹרְרַת אֶת הָאִישׁ בְּכִינָה. זֶהוּ שְׁכְּתוּב (אִיּוֹב כח) וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יִרְאת ה' הִיא חֵכְמָה וְגו'.
 הַנִּשְׁמָה מְעוֹרְרַת בְּתַשׁוּבָה שְׁנִקְרָאת בִּינָה וְנִקְרָאת שְׂרָה. רִו"ח הוּא הַקוּ"ל, וְנִקְרָא דַעַת,

ומעוררים את האיש שקולו
עולה בתורה, ונקרא תורה
שבכתב, והנפש השכלית
מתעוררים ממנה מעשים
טובים.

ובדגמה הזו ברא את הגוף
מארבעה יסודות - אש ורוח
ועפר ומים, כמו שהיא נשמה
לנשמה, נשמה ורוח ונפש. מים
זה זכר, וזהו המים המתוקים של
קדושה. ויש מים המאירים שהם
יצר הרע. יש אש קדושה נקבה,
יש אש נכריה, אש זרה, ועל זה
כתוב ואל יבא ככל עת אל
הקדש, שהיא נקבה מוצר הרע.
רוח קדושה היא זכר. יש רוח
טמאה, זה יצר הרע, שנאמר
(ישעיה יד) כי משרש נחש יצא
צפע. יש עפר קדוש ויש עפר
טמא.

ועל זה הנשמה שהיא תשובה,
מתגברת באותו הנחש לשבר
אותו בשעבוד של תשובה,
ומושך אותו לבתי כנסיות ובתי
מדרשות, ואותם ארבעת
היסודות מתפשטים לכ"ב
אותיות, אחה"ע בומ"ף גיכ"ק
דטלנ"ת זסשר"ץ.

ויעבר אברים בארץ עד מקום
שכם - זה בית הפנסת, מקום
דיור השכינה שם, כמו שנאמר
(בראשית מח) ואני נתתי לך ש'כים
אחד. זו שכינה שראויה לו,
הואיל ונקרא צדיק, שהרי הצדק
אין דיירה אלא עם צדיק, וזהו
עד מקום שכם. עד אלון מורה -
אלו בתי מדרשות שלומדים
ומורים שם תורה ברבים.

והכנעני אז בארץ - אז נמתק
ונתקן יצר הרע בגוף בעל פרחו.

ושמות רבים יש לו, ומשום כך נזכר בשמות רבים. אז בארץ, ודאי, ונכנע בזה, משום שאז
הגוף בזמן שלא בטל ממנו אותו הנחש כל כך, משום דבקות הגוף אז הכנעני אז בארץ. למה
נקרא כנעני? שמוסב את הגוף לדינים רעים.

והנשמה עומדת בעולם הזה פראוי כדי לזכות בה, אחר כך יוצאת מן העולם הזה. אם זוכה -

ואקרי שר"ה. ורו"ח הוא הקו"ל ואתקרי דעת ואתערי
לאיניש די סליק קליה באורייתא, ואתקרי תורה שבכתב,
ונפש השכלית אתער מגיה עובדין טבין.

ובדוגמא דא ברא גופא מארבע יסודות אש ורוח ועפר ומים
כגוונא דהוא נשמתא לנשמתא נשמה ורוח ונפש.

מים דא דבר ודא הוא מים מתיקי וקדושה, ואית מים
המאירים דאנון יצר הרע. אית אשא קדישא נוקבא ואית
אשא נוקבאה אש זרה, ועל דא כתיב ואל יבא ככל עת אל
הקדש, דאיהי נוקבתא מן יצר הרע. רוח קדישא איהו דבר.
אית רוח מסאבא דא יצר הרע שנאמר (ישעיה יד) כי משרש
נחש יצא צפע. אית עפר קדישא ואית עפר מסאבא.

ועל דא נשמתא דאיהי תשובה אתקיפת ביה בההוא נחש
לתברא ליה בשעבודא דתשובה ואמשיך ליה לבתי
כנסיות ולבתי מדרשות, ואנון ארבע יסודי מתפשטין
לעשרין ותרין אתוון אחה"ע בומ"ף גיכ"ק דטלנ"ת
זסשר"ץ. (עד באו גליון):

ויעבר אברים בארץ עד מקום שכם. דא בי כנישתא אתר
דדוירא דשכינתא תמן כמא דאת אמר, (בראשית מח)
ואני נתתי לך ש'כים' אחד, דא שכינתא דאתחזי ליה
הואיל ואתקרי צדיק, דהא צדק לאו דיירה אלא בהדי
צדיק, ודא הוא עד מקום שכם. עד אלון מורה אלו בתי
מדרשות דאולפין ומורים תמן תורה ברבים.

והכנעני אז בארץ. כדון אתבסם ואתמתן יצר הרע בגופא
בעל פרחיה. דסגיאינן שמקון אית ליה, ובגיגני כך
(אתהדר) אדבר בשמקון סגיאינו. אז בארץ ודאי ואתתפלא
בהאי, בגין דכדין איהו גופא בזמנא דלא אתעבר מגיה
ההוא נחש כל כך, בגין דבקותא דגופא כדון הכנעני אז
בארץ. אמאי אקרי כנעני, דאסחר גופא לדינין בישין.

ונשמתא קיימא בהאי עלמא כדקא יאות בגין למזפי בה,

ושמות רבים יש לו, ומשום כך נזכר בשמות רבים. אז בארץ, ודאי, ונכנע בזה, משום שאז
הגוף בזמן שלא בטל ממנו אותו הנחש כל כך, משום דבקות הגוף אז הכנעני אז בארץ. למה
נקרא כנעני? שמוסב את הגוף לדינים רעים.

והנשמה עומדת בעולם הזה פראוי כדי לזכות בה, אחר כך יוצאת מן העולם הזה. אם זוכה -

לכתור פד נפקת מהאי עלמא אי זכאת סלקא לאתרה דנפקת מתמן דכתיב אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה וכתוב אל המקום אשר היה שם אהלה בתחלה. אהלה בה"א.

והשפא איהי קיימא בין לסלקא לעילא ובין לנחמא לתתא. (דכתיב) בין בית אל ובין העי. אי זכאת סלקא אל מקום המזבח, אשר עשה שם וגו'. מאן עשה ומאן מזבח. אלא אשר עשה שם, דא קדשא ברין הוא. דאיהו עבד תמן האי מזבח ואתקין לה על תריסר אבנין למספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יי אליו לאמר ישראל יהיה שמך ודאי. ומזבח דא עשה שם בראשונה פד אתברי עלמא עלאה (עלאה) טמירא לכל עלמין, ומיכאל פהנא רבא קאים ומקריב עלה קרבנין דנשמתין, מין 9 ע"ב) דנשמתא סלקא תמן מה כתיב ויקרא שם אברם בשם יי, נשמתא קארי תמן ואצריא בצורה דחיי.

וכל דא, אי זכאה בהאי עלמא לאתקנא גופא כדקא יאות ולאכפניא (ולאספניא) תקפא דההוא לטייא, עד דאתפרשא מגיה מה פתיב, ויהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט (דא יצר הרע), דבכל יומא ויומא בהאי עלמא, אנון סיען ומנהיגין דנשמתא, ואנון סיען ומנהיגין דיצר הרע, אנון בקטרוגא מקטרגין אלין באלין, וכל שייפין דגופא בצערא בינייהו בין נשמתא וההוא נחש דקא מגיחין קרבא בכל יומא.

מה כתיב ויאמר אברם אל לוט. נשמתא אהדרא לגבי יצר הרע ואמר ליה, אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רועי ובין רועיך, סטרין דילי וסטרין דילך. פי אנשים אחים אנחנו, יצר טוב ויצר הרע קריבין דא כדא, דא לימינא ודא לשמאלא.

הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי. סגיאין חייבניא אנון

עולה למקומה שמשם יצאה, שכתוב אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה. וכתוב עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה. אהלה בה"א.

ובערת היא עומדת בין לעלות למעלה ובין לרדת למטה, [שכתוב] בין בית אל ובין העי. אם זוכה - עולה אל מקום המזבח אשר עשה שם וגו'. מי עשה ואיזה מזבח? אלא אשר עשה שם זה הקדוש ברין הוא, שעשה שם את המזבח הזה ותמן אותו על שמים עשרה אבנים למספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר ה' אליו לאמר ישראל יהיה שמך ודאי.

והמזבח הזה עשה שם בראשונה כאשר נברא העולם העליון, [עליון] הטמיר של כל העולמות, ומיכאל הכהן הגדול עומד ומקריב עליו קרבנות של נשמות. מין שעולה לשם נשמה מה פתוב? ויקרא שם אברם בשם ה'. הנשמה קוראת שם ונצרת בצורה החיים.

וכך זה אם צדיק בעולם הזה לתמן הגוף פראוי ולהכניע [ולאספ] החזק של אותו המקלל. עד שנפרד ממנו מה פתוב? ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט (זה יצר הרע), שכל יום ויום בעולם הזה הם מסייעים ומנהיגים את הנשמה, והם מסייעים ומנהיגים את היצר הרע, הם מקטרגים בקטרוג אלו עם אלו, וכל האיברים של הגוף בצער ביניהם, בין הנשמה לאותו הנחש שנלחמים בקרב בכל יום.

מה פתוב? ויאמר אברם אל לוט. הנשמה חוזרת ליצר הרע ואומרת לו, אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רועיך, הצדדים שלי והצדדים שלך, פי אנשים אחים אנחנו. יצר הטוב ויצר הרע קרובים זה עם זה. זה לימין וזה לשמאל.

הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי. רבים הרשעים בעולם, לך ושוטט אתריהם והפרד מעמי.

בעלמא, זיל ושוט אַבְתְּרִייהוּ ואתְפַרְשׁ מַעְמִי. אם השמאל ואימניה וגו'. ואוכח ליה ואעיק ליה בכמה קרבין דעביד בהדיה בכל יומא, עד דכתיב ויפּרְדוּ איש מעל אחיו.

כיון דמתפרשין דא מן דא מה כתיב, אכרם ישב בארץ כנען. אתישבת נשמתא כאנון צדיקא בישובא טב בשלם. ולוט ישב בערי הכפר, ההוא לטיא מקטרגא אזיל לקטרגא ולא־תחברא באַתר דחייביא תמן דכתיב ויאָהֵל עד סדום. מה כתיב בתריה ואנשי סדום רעים וחסאים לני מאד. תמן שריא ושוי דינריה בינייהו לא־תחברא בהו לאַסְטָאָה לון ולאוכדא לון. (ואברהם בעובדו טבין בתשובה באוריינא) (חסר) (כ"א בעובדו בישין).

(כיון דאשתארת נשמתא בלא מקטרגא ואתדבי גופא מהחוי וזחמא, מיד קדשא ברין הוא אשרי דינריה במדיה ונרית אחסנתא עלאה ותמאת, ואת ליה נייחא בין צדיקא, וההוא למיא בין אנון רשיעיא חסאן בהדיה, עד דלא תנה פורקנא לחוביהו).

(מה כתיב וישמע אכרם כי נשבה אחיו. וישמע אכרם דא נשמתא דאשתארת ברבין בנופא. כי נשבה אחיו, דא יצר הרע דנשבה בין אנון חייביא בחובין פניאין. וזרק את חוביו ולידי ביתו, אלון אנון צדיקא דלעאן באוריינא דאנון שייפי דנופא וריון למיתק בהדיה שמתה עשר ושלש מאות, אלון רמ"ח שייפין דנופא, ושבעין, דרוא דנשמתא דנקא מתמן). בכללא אַזְדַּרְזוּ לַמֶּהֱךָ תַּמָּן לַגְּבִי אֲנֹן חַיִּיבֵי אֲתָבָא לֹון (מחובין) מחוביהו.

מה כתיב וירדה עד דן. רדיף אַבְתְּרִייהוּ וְאוֹדַע לֹון דִּינָא דִּיהוּא עֲלֵמָא וְעוֹנָשָׁא דִּגִּיהֶנּוּם, וְלֹא יְהִיב דְּמִיכוּ לְעִינֵיהּ בִּימָמָא וּבְלֵילָא עַד דְּאוֹכַח לֹון לְאַנּוֹן חַיִּיבִין וְאַתִּיב לֹון בְּתִיבְתָא לַגְּבִי קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא. מה כתיב וישב את כל הרכוש, אתיב לון בתיבתא שלימא כדקא יאות.

וגם את לוט אחיו וגו'. אַפְלוּ לִיהוּא יֵצֵר הָרַע אַתְקִיף בְּהַדְיָה עַד דְּאַכְפִּינְהָ בְּעַל פְּרַחֲיָה (ולא) וְאַמְתִּיק לִיהּ כְּדָקָא חֲזִי. כֵּלָא אֲתִיב בְּתִיבְתָא שְׁלִימָתָא כְּדָקָא יָאוּת, בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתְּבֵּה יִמָּמָא וְלֵילָא עַד דְּאוֹכַח לֹון וְרַדְף לֹון עַל הוּא חוֹבָא דְחָאבוּ עַד דְּתָאבוּ בְּתִיבְתָא שְׁלִימָתָא כְּדָקָא חֲזִי.

וגם את לוט אחיו וגו' - אַפְלוּ אֵת אוֹתוֹ יֵצֵר הָרַע מַחְזִיק וּמְמַתִּיק אוֹתוֹ כְּרָאוּי. וְהַכֵּל מְשִׁיב בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה כְּרָאוּי, מִכְּפִין שְׁלֵא לְשַׁקֵּט יוֹמָם וְלַיְלָה, עַד שְׁמוֹכִיחַ אוֹתָם וְרוֹדְף אוֹתָם עַל אוֹתוֹ הַחֲטָא שְׁחָטָא עַד

אם השמאל ואימנה וגו'. ומוכיח אותו ומציק לו בכמה קרבות שעושה עמו בכל יום, עד שכתוב ויפּרְדוּ איש מעל אחיו. כיון שנופדים זה מזה מה כתוב? אכרם ישב בארץ כנען. מתישבת הנשמה עם אותם הצדיקים בישוב טוב בשלום. ולוט ישב בערי הכפר. אותו המקלל המקטרג הולך לקטרג ולהתחבר במקום שהרשעים שם, שכתוב ויאָהֵל עד סדום. מה כתוב אחריו? ואנשי סדום רעים וחסאים לה' מאד. שם שרוי ושם דיורו ביניהם להתחבר עמהם להסיט אותם ולאבד אותם. (ואברהם במעשים טובים, בתשובה ובתורה) (חסר) (במעשים רעים).

(כיון שנשאת הנשמה בלי מקטרג ובטהר הנוף מאותה התקופה, מיד הקדוש ברין הוא משרה את דיורו עמו וירש תהלה עליונה ותחתונה, ויש לו נחת בין הצדיקים. והמקלל ההוא בין אותם הרשעים חוטאים עמו, עד שאין פרות להטאיהם.) (מה כתוב? וישמע אכרם. זו הנשמה שנשארה בטהר הנוף. כי נשבה אחיו - זה יצר הרע שנשבה בין אותם הרשעים בהטאים רבים. וזרק את חוביו ולידי ביתו - אלו הם הצדיקים שעושים בתורה, שהם האיקרים של הנוף הנריום ללכת עמו. שמנה עשר ושלש מאות - אלו רמ"ח איברי הנוף, ושבעים של סוד הנשמה שיוצאת משם.) בכל מזדרז ללכת לשם לאותם הרשעים להשיב אותם (מהטאם) מחטאיהם. מה כתוב? וירדה עד דן. רודף אחריהם ומודיע להם את דין העולם ההוא וענש הגיהנום, ולא נותן שנה לעינו ביום ובלילה עד שמוכיח אותם את אותם הרשעים, ומשיב אותם בתשובה לקדוש-ברוך-הוא. מה כתוב? וישב את כל הרכוש. השיב אותם בתשובה שלמה כראוי.

עמו, עד שמכניעו בעל כרחו (ולא) מפין שלא לשקט יומם ולילה, עד ששבים בתשובה שלמה כראוי.

אהדרנא למילי קדמאי דפרשתא. כתיב (שיר השירים ג) מצאוני השומרים הסוככים בעיר וגו'. (תנן בדוגמת דרמיז באברהם ויצחק ושרה ורבקה יהוה", בדוגמה דא רמיו בהאי קרא (רות א) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם בניו מחלון וכליון אפרתים. אלימלך" דא נשמתא לנשמתא.

נעמי" דא נשמה, ואמאי אתקרי נעמי, משום (תהלים צ) ויהי נעם יי אלהינו. מחלון דא רוחא קדישא, ולמה אתקרי מחלון דמחל ליה קדשא ברוך הוא. רות" דא נפש קדישא, ולמה אתקרי רות" על שם תור". כליון" דא רוח"א דבעיר"א, ועל דא אמר שלמה עליו השלום (קהלת ג) רוח הבקמה דא יצר הרע. ערפ"ה דא נשמה דשמאלא בת זונה של יצר הרע. ולמה אתקרי ערפ"ה משום כי עם קשה ערף הוא.

אי זכה בר נש סלקא נשמתא עלאה, ואי לאו מסתלקין אנון דוברי נשמתא ורוחא ואשתאר נשמתא עלאה ונפש השכלית, מה כתיב, (רות א) ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי בלותיה עמה ותאמר נעמי לבלותיה שבנה בנתי וגו', ותאמר רות אל תפגעו בי וגו' וערפ"ה שבה לעמ"ה ולאליהי.

תנן עבד קדשא בריך הוא ירושלם לעילא כגוונא דירושלם דלתתא, בשורין ומגדלין ופתחין פתיחין, ואנון חומות דתמן אית עליהו נטרין (דף ע"א וע"ב) דנטרי תרעי דאנון חומות דכתיב, (ישעיה סב) על חומותיה ירושלים הפקדתי שומרים וגו'. ומיכאל בהנא רבא עלאה מפלהו נטרי תרעי דאנון חומות.

נשמי"ה (דאתקרי נעמי") פד נפקת מהאי עלמא, אי זכאת עלאת בגנתא דעדן דארעא דנטע קדשא בריך הוא לרוחיהו דצדיקניא כגוונא דההוא גנתא דעדן דלעילא. ותמן כל צדיקניא דעלמא.

וכד נשמתא נפקת מהאי עלמא, עלאת במערתא דכפלתא דתמן איהי פתחא דגן עדן. פגעת באדם הראשון וביאנון אבהן דתמן, אי זכאת איהי, חדאן בה ופתחין לה פתחין ועאלת. ואי לא דחיין לה לבר. (ומה היא אמרה כד דחיין לה לבר (שיר השירים ג) מצאוני השומרים וגו' אולת. לבתר דאולת תמן מקמו דאתיא לעלמא דא ותיבת נר על רישיה שנאמר (איוב כט) כהלו נרו עלי ראשי כל מאן דתון לה מודעוין ואמרי הוואת נעמי.

חזרנו לדברים הראשונים של הפרשה. כתוב (שיר א) מצאוני השמרים הסוככים בעיר וגו'. שנינו, בדוגמה שרמיו באברהם ויצחק ושרה ורבקה יהוה", בדוגמה הו רמיו בפסוק הנה (רות א) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם בניו מחלון וכליון אפרתים. אלימלך" דא נשמה לנשמה. נעמי" דא נשמה. ולמה נקראת נעמי? משום (תהלים צ) ויהי נעם ה' אלהינו. מחלון דא רוח הקדש. ולמה נקרא מחלון? שמחל לו הקדוש ברוך הוא. רות" דא נפש הקדושה. ולמה נקראת רות"ה? על שם תור". כליון" דא רוח הבקמה, ועל זה אמר שלמה עליו השלום (קהלת ג) רוח הבקמה. וה יצר הרע. ערפ"ה דא נשמה דשמאל, בת זונה של הוצר הרע. ולמה נקראת ערפ"ה? משום כי עם קשה ערף הוא.

אם זכה אדם - עולה הנשמה העליונה, ואם לא - מסתלקים אותם דוברי הנשמה הרוחני, (נשוארת הנשמה העליונה והנפש השכלית. מה כתוב? (רות א) ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי בלתי עמה. ותאמר נעמי לבלותיה שבנה בנתי וגו'. ותאמר רות אל תפגעו בי וגו', וערפ"ה שבה לעמ"ה ולאליהי).

שנינו. עשה הקדוש ברוך הוא ירושלים של מעלה כמו ירושלים של מטה, בחומות ומגדלים ופתחים פתוחים, ואותן החומות ששם יש עליהם שומרים ששומרים את השערים של אותן החומות, שכתוב, (ישעיה סב) על חומותיה ירושלים הפקדתי שמרים וגו'. ומיכאל כהן גדול עליון מכלם, שומר פתחים של אלו החומות.

הנשמי"ה (שנקראת נעמי), פשוטאית מן העולם הנה, אם זוכה - נכנסת לגן עדן של הארץ שננטע הקדוש ברוך הוא לרוחות הצדיקים כמו אותו גן עדן שלמעלה, ושם כל הצדיקים של העולם.

וכשהנשמה יוצאת מן העולם הנה, נכנסת למערת המכפלה ששם היא פתח גן העדן. פוגשת באדם הראשון ובאותם האבות ששם. אם היא זוכה - שמחים בה ופותחים לה פתחים ונכנסת, ואם לא - דוחים אותה החוצה (ומה היא אמרת כשדוחים אותה החוצה)? (שיר א) מצאוני השמרים וגו', והולכת. אחר שהולכת

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה דידו, ה' בדרך נחנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

חדש אָלוֹל רְאוּ לְלִמּוּד הַתְּקוּנִים בְּעִמְיָי

ה) בחדש אָלוֹל חצי היום תלמוד חכמת האָמֶת - ובשָׁבֶעֱת ימי תשובה לא תלמוד כי אם חכמת האָמֶת דְּזָקָא, ובימים שְׁבִיבוּ כפור לנסות תרבה בלמוד התהלים ותהור.

ובחדש אָלוֹל חצי היום תלמוד חכמת האָמֶת וחצי היום תלמוד טור ובית יוסף ושלחן ערוך הלכות ראש השנה וכפור וסכה ולולב עם כל הפוסקים השכינים להם, ובשָׁבֶעֱת ימי תשובה לא תלמוד כי אם חכמת האָמֶת דְּזָקָא, ובימים שְׁבִיבוּ כפור לנסות תרבה בלמוד התהלים ובהור וביצוא ובזעזערת השם ותברך כל אשר תפנה תשכיל ותצלח אָמֵן בוּ יְהִי רָצוֹן.

(עבודת הקדש חלק התהלים פרק ט')

ו) בחדש אָלוֹל יד הכל משפּטת בספר התקונים

ולחיות ספר התקונים בחדש אָלוֹל יד הכל משפּטת בו.

(כסא מלך בהקדמה)

ז) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה עשר באב עד יום הכפורים - יקרי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב.

הרבה חסידים ואנשי מעשה מתחילים ללמד סדר תקוני זה רקדוש מחמשת עשר באב עד יום הכפורים. כי מעלת אמירת תקוני זה בחדש אָלוֹל מאר בהקדמת כסא מלך שפטה הגור והנשמה. ובגלות לקרב קצ האלה, ובו פתוב באור צדיקים סימן ל"ו סימן כ' אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו ויקרי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב באב.

ח) וכוּ נהג האדמו"ר מסקוויה זכרוננו לברכה.

(נשיב גבריאל ביו הפצרים פרק ט"ו סימן י"א)

ט) אי אפשר להמשיך השכינה בדרו זה, רק על ידי זה ואתר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

ובדרו זה התרבה אי אפשר להמשיך שכינתא עלינה אלא על ידי זה ואתר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

היכל הברכה מוטנה פרשת עקב ז', ט"ט

י) ספר תקוני זה מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד אותו בחדש אָלוֹל וכוּ, ויהי רצונו מלפניך, שישע אהבתו ותורתו בלבנו ללמד בחבור זה כלב שלם ובחשק רב, כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד בחדש אָלוֹל אָפֵלו בגורקא בעלמא באין מכין פרוש אמריו.

(תקדמת ספר כסא מלך על התקונים)

יא) סוד תקוני הזהר שנגלה הרבי שמעון בן יוחאי

רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשית, וקרא אותם תקוני זהר. מפני שהוא לשון אור, ואור ג' פטרקרא ר"א, והוא האור הגנוז שנגזר הקדוש ברין הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה שטאיכם פשוים הללו, שסודות וקאות שששתי ימי בראשית, וזו כשגל ילכו.

ולכו ונהגו, וישארו ללמד בספר התקונים בחדש אָלוֹל ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים הם ימי רצונו שאז נתנו הלוחות שנינו למשה בזינו עליו השלום עם כל הצדיקי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה.

(פר' צדיק לרבי צדוק הפתי מקובלן וכוּתו יגן עליו, סימן ח' ד"א י"א)

א) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אָלוֹל, שפזנך הנפש רוח ונשמה אנשי מעשה נהני לומר בכל יום ומאוב ארבעים יום שפראש חדש אָלוֹל עד אחר יום כפורים אָזָה דפיס מספר הקדוש תקוני זהר, וכוננים לגמר כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיכו מאד על לימוד התקוני זהר בארבעים יום אלו, ואז שאינו מכין, מכל מקום הלשון של האר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.

(מטה אפרים סימן תפ"א סעיף קטן י"ז)

ב) כבר נהגו בו חסידים ואנשי מעשה בכל יום מאותו מ' ימים שמעך ראש חדש אָלוֹל עד יום הכפורים, בספר הקדוש תקוני זהר, כי לימוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, ובגלותו לקרב הגאולה בקהרה בימינו אָמֵן.

כ) אשרי למי שישלים ספר התקונים בימים אלו

בשם הרב זכרוננו לברכה: אשרי למי שישלים ספר התקונים בימים אלו

(מטה אפרים סימן תר"ג סעיף קטן ט')

ג) מהנוג של התקונים בחדש אָלוֹל ומחלשות הלב כשפתאומיה, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

פסע אחת היה מדבר מעניו אָלוֹל, ואמר שפה שנהגו לומר תקונים אָלוֹל, שהנוג של התקונים וגם מחלשות הלב שיש לכל אחד אז, מתמת שכל אחד מתאחר אז בבית הפרדש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

(שיחות הר"ו רבינו חסד מברקלב, כ"ז)

הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת קשין, שפניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנהגו לעסק בהם באלו הימים אָלוֹל ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש.

להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמתיו הוא בחינת עליו, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בן יוחאי גלה עליו שכעיס אנפיו שנהגו לעסק בהם באלו הימים אָלוֹל ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש. כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

(ספר למוטי הלכות למוטי הרב רבי נחמן מברסלב זכר צדיק לברכה הלכות ראש השנה הלכה ו')

ד) תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אָלוֹל עד יום הכפורים

עין בסוף הקדמת בעל כסא מלך ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיכו מאד ללמד התקוני זהר בארבעים יום שפראש חדש אָלוֹל עד יום הכפורים (ואולי יש להסמיק זה מטה שכתבו בתקוני ו' ופסח נח אלו חלון התבה אשר עשה ודא יום הכפורים דתבת נח היא אפא בעלגה חלון דילי הוא עמודא דאָפְּעִינְיָא דְּבִיה אור ימיה אור וכתב באור הנ"א שבימים הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אפא בעלגה פתוחים וזו שכתבו לפני ארבעים יום שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אָלוֹל ורביעי מהימנא איתא על התקוני זהר דאריה כגונא דתבת נח וכוּ בידיע.

(תקדמת הפועיא לאור תקוני זהר מהר"א)